

[Søren Olesen.]

arbejdet på at ændre disse to love, selvom der altså blev fremsat et lovforslag om ændringer sidste forår.

Nu er der givet den højtærede indenrigs- og boligminister forskellige mere eller mindre gode råd, og den diskussion skal jeg ikke blande mig så meget i. Jeg mener som sagt, at de store partier har været lige gode om denne nølen og faktisk ikke kan være bekendt, at de ikke har kunnet nå til enighed om en løsning af problemet. Der har været taget for meget hensyn til de forskellige særinteresser, som her gør sig gældende, forsåvidt fra begge parter side, såvel fra lejernes som fra husejernes side. Hvis jeg derfor skulle føje et enkelt råd til dem, der allerede er givet, skulle det nærmest være dette, at den højtærede minister nu tog mod til sig og uden at se for meget på de forskellige særinteresser prøvede på at dele sol og vind lige — sandsynligvis med det resultat, at begge de økonomisk interesse-rede parter vil blive fornærmede på ministeren; men det får jo være, for det vil vist være umuligt at gennemføre retfærdige forhold her, uden at særfordele må ofres fra begge sider. Jeg håber altså, den højtærede minister må få held til at fremsætte et lovforslag, som kan samle et flertal her i tinget, og at man, i hvert fald efter udvalgsbehandling, kan nå til et resultat.

Vi er altså tvunget til at stemme for forlængelsen af disse to love, indtil vi kan få tid til at gennemarbejde problemet i vinter; men det må være en forudsætning, synes jeg, at man så virkelig også når til et resultat.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til, at de to love, byggestøtteloven og huslejeloven, forlænges indtil udgangen af maj måned. Herudover skal jeg kun gøre nogle få bemærkninger.

Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Lorentzen, mente, jeg synes lidt flot, at disse forslag dækkede over en vis flovhed. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg føler mig ingenlunde flov; hvis der skulle være tale om flovhed, ville jeg snarere mene, at det var det ærede medlem selv, der havde en sådan følelse. Det ærede medlem tilhører et parti, som har

båret en regering, der trods al den megen kritik, der har været over udviklingen med hensyn til huslejen og byggestøtten, overhovedet ikke fremkom med noget konstruktivt forslag til at afbøde de mangler, som man påpegede der var, og som der er. Det forekommer mig derfor, at der ingen grund er til, at jeg skulle være flov. Jeg fremsatte dog i maj måned et forslag, som jeg selv i al beskedenhed vil betegne som konstruktivt. Jeg havde ingenlunde ventet, at dette forslag straks skulle blive godtaget, specielt ikke af det ærede medlem hr. Lorentzen, men jeg vover at påstå, at det indeholdt værdier, som det vel nok havde været værd at forhandle om, og som det ikke forekommer mig at være nødvendigt at klandre mig for.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at den udvikling, der har fundet sted indenfor huslejelovgivningen, ikke er heldig, men det har jeg også givet udtryk for gennem det lovforslag, jeg fremsatte i maj måned, idet jeg mente, at vi burde gennemføre visse ændringer, for at vi kunne glide ind i mere ordnede forhold, om jeg så må sige, med hensyn til udnyttelsen af boligmassen. Det har det ærede medlem hr. Lorentzen formodentlig glemt, men jeg vil bede det ærede medlem om endnu en gang at se på forslaget. Såvidt jeg kan huske, sagde det ærede medlem, dengang vi behandlede forslaget i foråret, at det var dog udtryk for et vist mod, at jeg var kommet med det. Hvorfor så i dag stå og pådutte mig, at jeg skulle være flov? Det er jeg ingenlunde.

Med hensyn til opsigelser i tofamilieshuse, som også det ærede medlem hr. Thestrup var inde på, skal jeg kun sige — idet jeg ikke vil indlade mig på nogen større debat i dag; det synes jeg ikke de ærede ordførere har givet anledning til — at der er to sider ved denne sag. Der er ejernes berettigede interesser at varetage, men også lejernes interesser må varetages på et tidspunkt, da der stadig er boligmangel, og da man, hvis man ikke er i stand til at skaffe vedkommende en anden lejlighed, skal være forsigtig med at give tilladelse til at opsiges ham. Her vil jeg dog erindre om, at jeg i sin tid gennemførte den ordning, at ejeren kunne sige op, men at opsigelsen skulle godkendes af kommunalbestyrelsen, d. v. s. at kommunalbestyrelsen var bundet til at